

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף מ"ג למסקנא

בגלל קשר הענינים, סיכמנו את שני העמודים יחד.

דף מ"ג ע"א – ע"ב

- א. שור שהמית אדם שלא בכוונה, פטור מסקילה.
- ב. שור שהמית בן חורין שלא בכוונה, לרבה פטור מכופר, שנאמר 'השור יסקל וגו' אם כופר יושת עליו', כשהשור בסקילה בעלים משלמים כופר, ולא כשאינו בסקילה. אבל משלם דמים של הנהרג. ולרבי יוחנן וריש לקיש משלם כופר, שנאמר 'אם כופר, לרבות כופר שלא בכוונה ככופר בכוונה.
- ב. שור שהמית עבד שלא בכוונה, לריש לקיש פטור משלשים שקלים, שנאמר כסף שלשים שקלים יתן לאדונו והשור יסקל, כשהשור בסקילה בעלים משלמים שלשים שקלים, ולא כשאינו בסקילה. ואין דורשים 'אם' עבד כמו בבן חורין, שלא נאמר במקום תשלומין. אבל משלם דמים של העבד. ולרבי יוחנן משלם שלשים שקלים, שנאמר 'אם' עבד.
- ג. אדם שהודה המית שורי את פלוני, אין השור נסקל. ולרבה אינו משלם כופר, כיון שאין השור בסקילה, אבל משלם דמים של הנהרג. ואם אמר המית שורי את עבדו של פלוני, אינו משלם לא שלשים שקלים ולא דמים. שבבן חורין יתכן שישלם כופר על

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

פי עצמו (ראה להלן בסמוך), יש חיוב דמים, אבל בעבד שלא יתכן שישלם שלשים שקלים על פי עצמו, אין חיוב דמים.

ד. עדים שהעידו על שור שהרג אדם, ואינם יודעים אם היה תם או מועד, השור בסקילה. ואם הודו הבעלים שהוא מועד, משלמים כופר, שהוא כפרה ולא קנס. אבל אם העידו שהרג עבד, והודו הבעלים שהיה מועד, אינו משלם שלשים שקלים, לפי שהוא קנס, והמודה בקנס פטור.

ה. בגמרא נסתפקו אם אִשׁוּ שהרג אדם שלא בכוונה צריך לשלם דמים כמו שור, או שמאחר שאין בו חיוב כופר כשהרג בכוונה, אין עליו חיוב דמים כשהרג שלא בכוונה.

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com.
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בשלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il